

## ק"פ 10721/12/18 - דורון (עזרא) ג'מצי נגד רון קופמן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ק"פ 10721-12-18 ג'מצי נ' קופמן

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר  
הקובל:  
נגד  
דורון (עזרא) ג'מצי באמצעות ב"כ עו"ד אורית חיון  
הנאשם:  
רון קופמן באמצעות ב"כ עו"ד רון לוונטל

### החלטה

בקשת הקובל למתן רשות להבאת עדויות הזמה.

### רקע

1. כתב האישום מייחס לנאשם עבירות לשון הרע בשני אישומים שונים, לפי הוראת סעיף 1 בצרוף סעיף 6 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה - 1965.

האישום הראשון מפרט דברים שנאמרו על ידי הנאשם ביחס לקובל, במהלך תכנית רדיו בתחנת הרדיו FM103 (להלן: "תחנת הרדיו"), ולטענת הקובל מהווים לשון הרע, ואילו האישום השני מפרט פרסום דברים ביחס לקובל על ידי הנאשם ברשת החברתית טוויטר (להלן: "הציוץ").

במהלך עדותו בבית המשפט, טען הנאשם כי הוא מחזיק בחשבון טוויטר אשר נפתח על ידי אנשי הדיגיטל בתחנת הרדיו, וכן כי עורך הדיגיטל או אחד מעורכי התוכנית והמפיקים לוקחים את מכשיר הטלפון מהמשתתפים בתכנית על מנת להעלות "ציוצים" במטרה לקדם סיפור מסוים (עמ' 48 ש- 10-1 לפרוט').

ב"כ הקובל עותרת כי בית המשפט יורה לנאשם למסור את פרטי אנשי הדיגיטל בתחנת הרדיו.

### טיעוני הצדדים

2. ב"כ הקובל טענה, כי הנאשם לא כפר בעת המענה לכתב האישום בכך ש"ציוץ" את המיוחס לו באישום השני, ומכאן הקובל לא יכול היה לצפות את טענתו כי חשבון הטוויטר אינו שלו ושאחרים העלו את אותו פרסום. בנסיבות אלה, טענה כי הנאשם חזר בו מהודייתו בשליחת הציוץ וכן העלה פרטים חדשים לגבי מעורבות אנשי צוות התכנית, אשר לא היו ידועים לקובל בטרם נשמעה עדות הנאשם בבית המשפט.

עמוד 1

3. ב"כ הנאשם התנגד וטען, כי אין כל מקום להטריח עדים ביחס לראיה חסרת משקל, שכן לא עלה בידי הקובל להציג בפני בית המשפט את הציפץ המדובר המהווה בסיס לאישום השני, אלא רק מסמך חסר כל משקל ראיתי. עוד הוסיף, כי דברי הנאשם אינם בגדר "הפתעה" לקובל, והיפנה לתגובתו לכתב האישום בה ציין כי אינו יודע אם הדברים הועלו על ידי הנאשם או על ידי אנשי תכנית הרדיו.

#### דיון והכרעה

4. למעשה, אין מדובר בבקשה לזימון עד הזמה, כפי שנכתב בנושא הבקשה, אלא בבקשה כי בית המשפט יורה לנאשם למסור פרטי עדים שיתכן וישמשו כעדי הזמה. מלשון הבקשה אף עולה, כי ב"כ הקובל כלל אינה יודעת בשלב זה האם אותם עדים אפשריים יתמכו בעדות הנאשם או שמא יזימו גרסה זו. ב"כ הנאשם נימקה את הצורך במתן עדות הזמה, אך לא היפנתה לכל מקור או בסיס, בחוק או בפסיקה, לסמכות בית המשפט לחייב נאשם במסירת פרטי עדים אפשריים, בכל שלב של הדיון, ובוודאי בשלב בו סיים להעיד. עוד יצוין, כי בעת שהנאשם פירט בעדותו את פעולת "אנשי הדיגיטל" של תחנת הרדיו, כלל לא נשאל לגבי זהות אותם אנשים ופרטיהם. לפיכך, יש לדחות את הבקשה.

5. בנסיבות אלה, לאחר שנקבע כי אין לחייב את הנאשם במסירת פרטי עדים, אתיחס בתמצית בלבד, בבחינת למעלה מהצורך, לאפשרות זימון עד הזמה בנסיבות המקרה הנדון.

סעיף 165 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב - 1982, מקנה לבית המשפט סמכות לאשר "**לתובע להביא ראיות לסתור טענות העולות מראיות ההגנה ואשר התובע לא יכול היה לצפותן מראש, או להוכיח עובדות שהנאשם חזר בו מהודייתו בהן לאחר סיום פרשת התביעה**".

תגובת ב"כ הנאשם לכתב האישום, מעוררת ספק רב האם לא ניתן היה לצפות את עדות הנאשם ביחס לפעולת אנשי תחנת הרדיו, וכן מעלה כי לא ניתן להצביע על חזרת הנאשם מהודייתו בעובדות כלשהן. הנאשם השיב באמצעות בא כוחו כך, לגבי הסעיף המייחס לו פרסום הודעה בטוויטר באישום השני:

**"היה ציטוט בטוויטר מתוך התוכנית. אנחנו לא יודעים אם הדבר עלה באופן אוטומטי על ידי התוכנית או על ידי הנאשם. רק אסביר כי תחנות הרדיו כדי לפרסם קטעים מתוך התוכנית ולהביא להאזנה נוספת בתוכנית, התחנות נוהגות להעלות משפטים מתוך השידורים" (עמ' 4 ש- 5-8 לפרוט').**

עיון בעדות הנאשם במהלך פרשת ההגנה, ביחס לנושא זה, אינו מצביע על טענה שלא ניתן היה לצפותה או על חזרה מהודייה בעובדה (ראו עמ' 48 ש- 1-10, עמ' 58 ש- 14-29 לפרוט').

**לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.**

המזכירות תודיע לצדדים.

ניתנה היום, ג' כסלו תש"פ, 01 דצמבר 2019, בהעדר  
הצדדים.